

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 779/2016
06.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.В., због кривичног дела принуда из члана 135. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвоката Н.К., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К.бр.832/2015 од 02.12.2015. године и КВ-2307/15 од 24.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвоката Н.К., поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К.бр.832/2015 од 02.12.2015. године и КВ-2307/15 од 24.12.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К.бр.832/2015 од 02.12.2015. године браниоцу по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвокату Н.К. досуђени су трошкови кривичног поступка на име заступања окривљеног у укупном износу од 9.000,00 (деветхиљада) динара, који ће се по правноснажности решења исплатити из буџетских средстава суда, те је рачуноводству тог суда наложена исплата досуђеног износа браниоцу по службеној дужности на његов рачун број ... код "Банка И." АД, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Истим решењем одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвоката Н.К. преко досуђеног износа, а за износ од 63.750,00 динара.

Наведено решење је донето након што је адвокат Н.К. разрешен дужности браниоца окривљеног Ж.В. у кривичном поступку који се против окривљеног води пред Основним судом у Новом Саду под бројем К.832/2015, због кривичног дела принуда из члана 135. став 1. КЗ.

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ-2307/15 од 24.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.В. - адвоката Н.К. изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К.бр.832/2015 од 02.12.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвокат Н.К., због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 266. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К.бр.832/2015 од 02.12.2015. године и КВ-2307/15 од 24.12.2015. године и браниоцу досуди трошкове кривичног поступка на име одбране окривљеног са умањењем од 50%, у укупном износу од 63.750,00 динара, а који износ ће се браниоцу исплатити из буџетских средстава Основног суда у Новом Саду или да наведена решења укине и предмет врати Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвоката Н.К., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком

јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног, а није овлашћен да захтев подноси у своју корист.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Н.К. је решењем МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад од 05.04.2014. године, на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном Ж.В. у предистражном поступку који се против окривљеног водио због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ за које је прописана казна затвора од једне до десет година. Одбрана по службеној дужности, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, могућа је за цео ток кривичног поступка и то од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка. Након спроведене истраге и подношења против окривљеног оптужног предлога од стране Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТИ-135/14 од 19.05.2015. године због кривичног дела принуда из члана 135. став 1 КЗ за које је прописана казна затвора до три године, суд је на главном претресу одржаном дана 15.07.2015. године решењем разрешио браниоца окривљеног по службеној дужности, обзиром да одбрана више није обавезна, а адвокат Н.К. је потом поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка.

Наведеним првостепеним решењем Основног суда у Новом Саду досуђени су трошкови кривичног поступка браниоцу по службеној дужности окривљеног Ж.В. у укупном износу од 9.000,00 динара, док је одбијен као неоснован захтев браниоца преко досуђеног износа, а за износ од 63.750,00 динара. Другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба овог браниоца изјављена против првостепеног решења.

Бранилац по службеној дужности окривљеног Ж.В. - адвокат Н.К. је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење овог ванредног правног лека у своју корист, већ искључиво у корист окривљеног, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, оценивши да је захтев за заштиту законитости недозвољен, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.